

ΕΡΜΗΤΕΣ

Ἐφημερίς ποῦ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Ἐκτον ἔτος τοῦτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἐτος χίλια ὀκτακόσια κι' ἑννεῖντα... τί καλὰ!
περισσεύματα καὶ πλούτη μὰς ἔπῃραν τὰ μῆλα.

Ὁ Ρωμῆς τὴν ἔδραμα — μόνο μὴ φορὰ δὲ θγαίνῃ.
Κι' ἔταν ἴγω ἔκυνάδα — κι' ἔποτε μοὶ καταβαίνῃ.
Συνδρομητὲς δὲ δέλωμαι — δότι τοὺς ἀνίχομαι,
μοναχὰ ἔσας Ἐπαρχίας — καὶ ἔσὺ Ἐξωτερικόν,
ἔπαθ' αἰσθεὺς πτωχίας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὰ γὰρ καὶ χρένο — φράγκα δόδεκα καὶ μόνον.

γῆ τὸ ἔνα ἔμωσ μέρη — δεκαπέντε καὶ ἔτὸ χίρι.
Ἄλλ' ἔδα συνδρομηταὶ — δὴν ἔα γίνονται ποτὶ,
κι' ἔσα φάλλα κι' ἔνκρατῆς — δὴν πωρῆς συνδρομητῆς.
Κι' ἔσθε θίλω νταραβῆρι — μὴ κανίνα κανονίση.
Γράμματα καὶ συνδρομα — ἔποστῖλλονται ε' μὴ.
Μίς ἔταν φέρων τὴν ἄνταρα — κι' ὁ Ρωμῆς μας μὴ δακῆρα.

Ἐικοσιτέσσαρες μνηδὲς Φλεβάρη,
Ἐκτακτὸς Σύνδοδος, νέο τροπάρη.

Διακόσια ἑννεῖντα λογαριάζω
καὶ ἔστις Βουλῆς τὸ σταβλο λημεριάζω.

Διάταγμα Βασιλικόν. ἀνέλπιστον κι' ἔξαφνικόν.

Δαβόντες τὸν παχύτατον Προϋπολογισμὸν
μετὰ πολλὰ τερεμάματα, μετὰ βαρὸν σεισμὸν,
μεγάλως ἀχρησάσαντες ἀπὸ τὰς ἀγορπνίας
καὶ βαίνοντες κατὰ κρημνὸν μὲ τὸ σαθρὸν ἀκάτιον,
καθόντες δὲ τὰ πάνδενα καθὼς καὶ ὁ Αἰνείας,
ὅταν κι' ἔκλεινος ἔπλεε πρὸς τὸ ἀρχαῖον Λάτιον.

Μεγάλου κόθον ἔχοντες ἀπὸ καιρὸν πολὺν
νὰ φέρωμεν ὡς τάξιμα ἔσὺ ἔθνον τὴν Βουλὴν
τοσαῦτα Νομοσχέδια, πραγματικῶς σοτήρια,
ποθὲ πάλιν τὰ παρεύρου ἢ καλωσιεργία
κι' ἔπίσταν τοὺς δεξιούς μὲ τόσα δηλητηρία,
δεκάκις καυστικώτερα ἔκλεινον τοῦ Βοργία.

Πληρώσαντες μὲ ἀρκετὰς κουλούρας τοὺς στομάχους,
ροφήσαντες ὡς βάλσαμον τὸ κραινὸν σαλίη,
ἀλίγας λίθρας χάσαντες ἐκ τοῦ κολλοῦ μὴς πάχους
κι' εἰς τὴν Ἀντιπολιτευσίην εἰπόντες ὅτι, πρέπει,
προβάλλοντες δ' ἑκάστοτε μὲ τὸν Κανονισμὸν
εἰς τῆς Βουλῆς τὸν θόρυβον καὶ τὸν ἀναβρασμὸν.

Ἄλλὰ καὶ λόγους ἔχοντες σπουδαίους καὶ ποικίλους
ὄπως καλοπληρώσωμεν τὸ κῆμματος τοὺς σκύλους
καὶ τοὺς ἀφάνους θανμασιῶς τοῦ ὑψηλοῦ φακόλου
ὡς δάρον τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς τυφλῆς τῶν πίστεως,
διότι τὰ θρανία τῶν δὴν ἄφησαν καθόλου
κι' ὄλλου δειν ἐπάθαιναν καὶ στένωσιν τῆς κῆστεως.

Τοὺς πάντας κολακεύσαντες μὲ τοὺς καλοὺς μὴς τρόπους,
ἄλλὰ μὴ κατορθώσαντες μετὰ τοσοῦτους κόπους,
ἐν καὶ καμπόσοι ἔβαλαν ἔσθ' ῥάχη τῶν ἐκδόρια,
νὰ εἰσαχθῶν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ νέα Νομοσχέδια,
καθόσον οἱ ἀριστεροὶ δὴν ἔχουν πλέον ὄρια
κι' εἶναι: κολύ τὸ θράσος τῶν, ἡ τόλμη κι' ἡ ἀναιδία.

Λιφόντες εἰς τοὺς φίλους μὴς νὰ δώσωμεν λεπὰ,
ἀφοῦ τοὺς ἐποτίσωμεν μὲ ἔθος καὶ χολῆν,
καὶ εἰς τὸ ἄρθρον κῆφαντες τριάκοντα ἐπὰ,
εἰς Σύνδοδον ἀνέλπιστον καλοῦμεν τὴν Βουλὴν,
καὶ δι' αὐτὴν προστάζωμεν πολλὰς νὰ γίνῃ κρότος...
Τρικουπῆς ὁ Πρωθυπουργός... Γεώργιος ὁ κῆρτες.

